

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] fordi de paagældende, som det gik ud over, frygtede for, at de vilde kunne blive ramt paa anden Maade, hvis de indlod sig paa at give Handelsministeren en skriftlig og udførligt motiveret Klage, saaledes som det er forudsat i den gældende Lov. Der er ingen Tvivl om, at man paa adskillige Omraader, hvor Varebeholdningerne har været knappe, i unødigt Grad har ladet Priserne stige og har beregnet sig en urimelig Avance, og det er min Opfattelse, at man her i mange Tilfælde vil kunne tale sig til Rette med de vedkommende og vil kunne faa Adgang til at tage sig af Spørgsmaalet uden at skulle afvente saadanne skriftlige og udførligt motiverede Klager.

Angaaende Bestemmelsen om forbrugsbegrænsende Foranstaltninger spurgte den ærede Ordfører for Venstre, hvad der nu skulde ske. Jeg har udtrykkeligt sagt i min Forelæggelsestale, at der ikke er Tale om paa nogen Maade at indføre f. Eks. Krigstidens Prirationering, men at det kun drejer sig om en Hensigtsmæssighedsforanstaltning, for at man kan gennemføre nødvendige Anordninger, f. Eks. i Lighed med Kaffeordningen, uden at paadrage sig Risikoen for Sagsanlæg og de Vanskeligheder, som dermed kunde følge. Det, man har tilstræbt her, er at give Valutakontoret en klar Hjemmel til at søge Forbrug begrænset i saadanne Tilfælde, hvor det maa formenes, at den forhaandenværende Valutamængde ikke er tilstrækkelig til i ubegrænset Grad at tilfredsstille Efterspørgselen efter den paagældende Vare.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) vil jeg først bemærke, at Spørgsmaalet om Nationalbankens Salg af Obligationer og derhenhørende Foreteelser skal jeg ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed. Der er jo i det andet høje Ting indbragt en Forespørgsel, som antagelig skal besvares paa Tirsdag, og dør vil da blive Lejlighed til at komme ind paa hele dette Spørgsmaal. Jeg vilde anse det for urigtigt at, om jeg saa maa sige, foruddiskontere den Besvarelse, som denne Forespørgsel kan give Anledning til.

Naar det ærede Medlem spurgte mig, om Erhvervenes Forslag ikke havde gjort noget Indtryk paa mig, kan jeg dertil svare, at det har jeg for saa vidt gjort Bemærkninger om, idet jeg har udtalt, at disse Forslag efter min Opfattelse indeholder visse Synspunkter og Problemer, som med Rette kan gøre Krav paa at blive optaget til en nøje Gennemgang og Overvejelse;

det er bl. a. for at foretage en saadan Gennemgang og Overvejelse, at jeg har foreslaet Lovens Gyldighedstid forkortet fra Udgangen af 1938 til Udgangen af Marts 1938.

Naar det ærede Medlem vilde fastslaa, at Samarbejdet med Erhvervene ikke har ført til noget Resultat, saa beklager jeg en saadan Udtalelse, idet det er min Opfattelse, at vi paa mange, mange Omraader dog kommer forholdsvis anstændigt igennem det, og at dette Samarbejde er til megen Nytte. At det ikke altid kan føre til det, som man fra de enkelte Erhvervs Side ønsker, er en Sag for sig, men som Helhed vil jeg dog have Lov til at fastslaa, at uden et saadant Samarbejde vilde hele Ordningen blive endnu vanskeligere at praktisere og skabe endnu større Hindringer for Handelen og Industrien og for de øvrige Erhverv.

Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at Kaffeordningen er i Overensstemmelse med Loven. Jeg vil i den Anledning gerne pege paa, at dette Spørgsmaal for nylig har været til retslig Prøvelse, og at Retten kom til det Resultat, at Kaffeordningen i Virkeligheden var i Overensstemmelse med Loven.

Hvad Spørgsmaalet om Jernet angaar, tror jeg, man stærkt overdriver de Vanskeligheder, der skulde være paa dette Omraade. Det er jo naturligt, at man, naar Valutabeholdningerne er knappe, maa sørge for, at Jernet bliver anvendt til saadanne Byggeforetagender, som er nødvendige og formaalstjenlige, og f. Eks. i saa vidt Udstrækning som muligt undlader at gennemføre Luksusbyggeri. For øvrigt vil jeg tro, at den Opfattelse er rigtig, at der rundt omkring hos de store Jernimportører ligger betydelige Lagre, saa at man er i Stand til, naar der sker Henvendelser om Jern til Byggeforetagender, straks at effektuere saadanne, og saa kan man lade det Jern, man faar ind paa de nye Attester, gaa ind til Supplering af Lagrene.

Det ærede Medlem sagde, at efter Krigen drømte man om at gøre København til et Handelscentrum, og saadanne Drømme næredes ikke mindst inden for Regeringspartierne. Det er vist ganske urigtigt. Jeg tror tværtimod, at det især var i de Kredse, det ærede Medlem i høj Grad repræsenterer, man dengang drømte Storhedsdrømme om København som et Handelscentrum for hele Nordeuropa. Naar man nu i saa høj Grad er til Rede med sin Kritik over Valutaordningen og dens Administration, kunde man jo passende minde om, hvad der skete dengang, med hvilken